

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 4

Fylke: Sogn og Fjordane

Tilleggsspørsmål nr.

Vik.

Emne: Baking

Bygdelag: Vik Lovundalen

Oppskr. av: Tor Hooland

Gard: Sabo"

(adresse): Vik i Sogn

G.nr. 1. Br.nr. 1

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Sp. 1.

SVAR

B.

Heimelsmenn:

Endre Hov.

bonne i kl. 75 år

Anna Sabo:

senestyrte. 80 år.

Gelles flain.

Ned etterkjering er det urod i fastola^o hos dei hauskornen har gitt ut av bruk. Det er i alle høve sikkert at dei har mylla den på fjellgardar. Dermed kan eldre folk minnest ein brukt hauskornen til i mala maet. Eno seinare har hauskorna vore bruka til i mala salt. Hauskornesteinar skal enno finnast her i bygdi.

Bekkjeikvernane rådde grunnen heilt til 1890 talet. Da kom 2 bygdeungluer, og siden var det mest av kornet male på ^{på suge gards} gardsen har dei vore i bruk heilt til no. På bekkjeikvernane var det berre ein mæt i mala på: Sammaling. Grooteiken kunne varierast med skriive innreidnad.

Gamle kerming: Ein mann skulle henta mjøl som han hadde fått male lyd grunnen. Han fann ikkje sekk som høvde. Da sa ein av gardfolk: Reis berre med meis!

På bygdeungluene fikk ein 2-3 variasjoner. Det finast var grunnmjøl. Ein sokk di fyrt skallet bort ved særskild haussning. Kornet var spissa. Ofta kjøpte dei og ferdig spisse bygg til malings. Neste sotering kunne vera lett spissmjøl. Det var

ikkje si fint som grymmytet.
 Þa var det sær av ðe slag: finare og grovere.
 Tie brödryöl brukka ein røy, og no i nyare
 tid blanding av røy og kveite.
 Tie flatbrödbaking alltid bygg eller haure
 med noko røy i tie haed.
 Tie lefser: røy og kveite - kan og vere bygg.
 Tie finare bakkverk: kveitemyöl.

Sp. 2. Det lengste gamle fock kan hýsa attender,
 brukka dei ikkje á siktet myölet.
 No til dags vert heimewala myöl siktat.
 Serly and flatbrödbaking, dia má brei-
myöl): det ein står over gjøl og leiv,
 vera noko finare.

Tíene har vore mylla tie húsgra.
Fáld. Her er gamle fock som hýsar
 såld med bothn av skinn, stücke kutt
 med hót i. Dei mylla kalveskinn (heist
 skotningskinn - av dánførde kalvar.
 Tíam slay skinn mylla dei tie brommeskinn)
 Tíkeins kan dei hýsa såld med bothn
 av fine björketojer. Desse såldi var rénde.
 Tíkeins såld av flate trespilar, mest
 som spón. Om desse nemnde slay av
 såld vart mylla tie á siktet myöl med.
 er uorskt. Illa det er sikkert at dei
 vart mylla som roesaed): á siktat
 ugrasfis av karn. Og tie haresaed): siktat
 halvurusk og ayner av det fræskja karnet.

Sp. 3.a. Det er vanleg meining at det er best
 á heaka av myöl som har stått ei til
 Anna Sobo, 80 ár gamal, fólk: dei gamle
 rekna hornet á vera best når det var
 lo-lege): hadde lege i loi-hornstallet ei

2
lid fôr det var trestykja. Difor trestykja dei ikkje kommet fôr langt ut på hausten.

- b. Ja, myie som ein skulle baka omusbrød av, varst alltid sett inn i varmt rom før baskingi.

Sp. 4. Samansett her i bygdi er grytan.

Sp. 5. a. At dei har gatt saman om baskinga er ikkje kjent.

b. At ein tek baskinga som bytesarbeid er vel kjent.

c. Ja, i Slik var mange flinke bakkedjerringer
Djurik - Eli som var jo sitt besta: 1875 år;
og Brita Frostad, som var 100 år. 75 år.
2 korunn greidd 34 fjøz.

Sp. 6. Laugbröd (groot og fint) Det vert no mykje kjapt i baktebakkene; men sovde mange kishald bakar sjølv i eigne omnar. Eller vert bruka mykje flatbröd, som folk baker av heimesola bygg.

Tie dagly bruk myklast potetkaker, og vaffelkaker (av myie eller poteter). Her so og noko som Kallast lomper, hokjörn, ei lounge. Desse er laga av same gryta dei som laugbröd, er riende som potetkaker, men tjukkare. Dei vert steikte i ovn eller på helle og må vendast.

Nokon opnudly skinnad på leirdeig
tie koardys og høy er det ikkje. Tie høy,
og høpid- og festdrakt brukar ein lepper
og kammbakker, hardnykaker og mykkekaker.
Dei siste er laga av myie og myie.

og vert aust på omisplate eller bereste-helle. I Draugfjord omkr., annekts til Nkr., kaller dei siumtid desse kakene for "søeler".

(Søle kaustikk av solum) Dei blir smørte med røresmør, bretta i to og stendom lagt i press.

I Sjølens birkelaga er ikkje noko skifta, men ein i eldre tid mylla dei grovere myrl.

Av nyare typer mi ein rekkur hardrykken, krostandefiske, og i heile systemet av finare kakebakstes, sison fokoboksten.

Sp. 7. Det er vorte meir og meir vanleg at ein skal ha kakor på lager til å setja fram for gester. Ein har då heilst av same slagi som det ein myller til jul. Eerer ein har liggande kambekakksleiv, som ein i fasten kan brøia.

Noko særskilt namn på slik gestemad er ikkje hent te.

Sp. 8. Ja. Djævik - Anne på Vikojr, 81 år, fødde at da ho var smaigente, var det 2 kroner på Vikojr som stikkte kakor på glø. Kakene var laga av deig med gjær i - ventely var dei dei av rugmjøl. Kakene var runde og små. Om bollar notar dags, og i fokemålet var dei kalla glo-hopper. Høkjum, ei hoppe. Ho kan ikkje minnaast at dei fyrst var rulla inn i noko.

Sp. 9. Det har heilst vere liken skiluad på flatrådet her i byggi. Namn for ulike slag

höyrer ein ikkje om. Einaste skienoden
kunne vera synkleiken. Tie kvarnads var
det balle gurt, tie högidsbruk hinnare.
Tie gur hadde dei poteknior, det var
finare.

Ingen skienad på brolet frå Lissabon gur og
teinar.

Sp. 10. Høye tynt har som noko vanly māte.

Sp. 11. Leiv bygde her tya oss det ferdigkjente
krøset frå det er slukt.

Eittr det er slukt, heitt det alltid ei løpsa:
ei lefse. Ein nyfar aldri leiv om krøstet.
Det heitt: ei skive - brotskive - kakeskive.

Sp. 12. Det avandaste slag lefse er den som vert
laga av flattbrød. Den bløyper da flattbrødet
med lunka vatu, så det vert passa
mynt. Etterpi kliver dei smør på og grem
sukker eller ost på og kutter den i flate
reinser. Etterpi smitter ein røvra opp i
passende stylar.

Tie högidsbruk barker ein kambekaker
og hardingkaker. Den vert baka av røyryke
og kveiteyol, no he dags mest av kveiteyol.

Deigen er gjara. ^{av kambekake} Leiven vert fyrt slukt
et grunn, deretter smør dei den med
røyrykk og så øst den lagt på steikkhella
og ferdigslukt. Framangsmaaten vidare
er som ved lefsekling av flattbrødet.

Hu brukar dei ordet i klina når dei
smør lefson. Det er ingen skienad på
lefse og klins. Bæri namni vert elles

Samaudregnar til lefsekkling. For å drygga kambekakeklingen, bruker dei å legga inn eit lag med nysukt flatbrød.

Detta gavnaet skulle det alltid vera kambekakekling til kassebisk (etter midnattskoffi) den dagen dei sådde kornet.

Likemins den dagen dei var komne til støa i kornladea ved Lærdalsjøen. Da heitt det stötkling. Ved sida av Anna gikk. Skulle dei ha rørte egg på den klingen. (etter Anna fød. 80 år) Ein myllar enno lefsekling til reisemat.

- Sp. 13. Ja. Ein brettar alt flatbrødet. Kambekake gjøymes ein ubretta. Det heile brødet kaller ein "murd leiv". Hvis er ikkje særskild naman når det er bretta i so. Berimot når det er bretta i fy, heitt det ei lopsa. Ein synes til at markalefson og setrolefson får enas ei brøde bretting. Kvar fjorddel av ei lopsa heiter eit "sykke brød". Ein brettar leiven mens han ligg på telle, og ein lett leiven spredjast på kvar side kvar gong ein brettar.
- Det er ikkje gunt hos at dei la farg på flatbrødet.

- Sp. 14. Det berre gikk fram minnest attende, da brukte dei ølgjar i brøddleiken. Berre, tang eller og kalla gang, hand. Den vart gjøymt på grasker. Hvis er minne etter ein naman som gjøymde bermen i ein innhola trekkubbe. Tie vanleg var det slike hider om året det var ølgja i fi. Andre bochor mygga

15.

dei sørdeig. Då gjøymde dei noko av den gamle kakedeigen, heist i eit grønnt fint myöl. Det er og minner om ei kone som skaffa seg gjeringsmiddele ved å la kokefjollet stå i ein spokk til dei vart sūre. Så tok ho av den sūre vaska og hadde i kakedeigen. Dei laga også sørdeig å nyo ved å la deg ekte den vart sār.

Sp. 16

Gjekk som var vanne med krobbaking, finne nok bide gji og gjevua når deigen var ferdigasa.

Ja. Det var brukka mykt gjerbirdi no for tida. Før var bider eldne før dei åt det. Det kom oll av at dei steikte større parti om gangen, så mesteparten vort gamalet. Elles var det vel og av spareomseta. Gamle bider vart drijgja.

Ja, diverse sert bider ele medan det er allfor ferskt. Trass i spesielle oppskrifter på helserikli, sert bider etne allereide fyrste dagar dei er steikte.

Sp. 17.

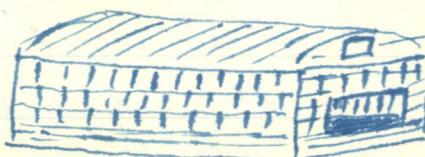
Ein eldre bakk, Lars Haugen, 80 år, fortel at bider vart like suigt steikte av dei med sørdeig som dei med gjer. Ein steikte gjerne på same måte, og dei vart ikkje berođ under steikkinga. Heller ikkje for dei anulais med bider etter steikkingi. Ellen dei lant passa på at surdeigen ikkje var for sūr. Det gikk au å "nygga den opp": Kva sit styrke i i mykt myöl.

Sp. 18. Opphavet har ein leika som leivar av syre dei, og stroke dei over med karmfornære reiskops. Dette er vanleg opphavet til karamellkaker. Dei fekk seinare eit større format. I seinare tider er hardtukkakar romme til. Dei blir laga av finare suje og tykka med kroktkjøle. Eller tillegg i bruk som leper.

Dei har brukta og brukte enno lærper. Sjå spørsmål 6. Desse vert forma med hædene og stikke i bakeromma.

Sp. 19. Hanley steikte dei i eldhuset. På kvangard var det eldhús, og der hadde dei bakerrom. Det var også gardar der dei hadde bakerrom i røykstova. Det har også vore breitt i både flatbrød i fjøset, då det på den gard var røkstein i fjørt for skjed varming av vatn.

Bakerrommen var bygd av høneleg karmkampestein og leire. (I nyare tid av murstein og cement.) Dei hadde skap som dei gamle røykommune. Røyken kom fram gjennom dørspuingi. Sum var bygde med eit rom overpå sjølv bakerrommet, der kom då overvassmen til.



opning til å
stoppa ut overvarme.
dørspuing

Sp. 20. Fleire hinsstadar kunne mytta same unnen.
Det var vanlig at eine mann (største gard-
en) eigde unnen og andre fikk leige. Gott-
gardsla var så ymse, t.d. ei kalle eller
heist hjelpe i unni. Med arbeid betalte
dei unnor leige og, t.d. når dei lante øykt.

Sp. 21. Dei brukte med som gav god varme og
langhøyre, si den náðde over alle stader
i unnen. Tárr farenut braun god.
Sunne stend handi inni og kender på varmen.
Sunne krore ei breskape på langt skapt og
raka høiside elden. Når det sprak
med svinneistor etter steinane når dei
skape, si var varmen god. Var varmen
ja stor. Stepta dei ut oppå varme gneon
øvre gløggen, som elles høi vanlig var
dyktig med ei klefille.

Sp. 22. Dei brukte breskape som er nemnt næder
st og gress fram elden. Ta' rein og nøy med
*) a' fja ut alle oska og kolut var dei ikkje.
Det gaest a vera roske og nøyla varmen.
Det var stáne slam a' fja på raud inni
kaka em at dei var kolut på undersida.
Ellas x det krent at dei svipa over botnen
med vitt føle.

Det er ikkje krent hr at dei la noko i
botnen før dei sett inn kroda.

Sp. 23. Vil firkning av rá ved. Firkning av
Almebokk.

*) Då det kom bakkri ligi handelsmannen, vart det
svort nøy med a' ha rein unni, elles vart bakkene
kalla "skitnebakkar".

Sp. 24 Ja, det er vel kjent hvil i bygdi at dei
har steikt mellom 2 heller. Dei hadde
varme både innad og over. Undervarmen
var sterkast.

Det har vore vanlig å bruke åsteikja
i gryte - gjerne den som var mest flå.

Hvile utseyne som tyder på at dei har
brukt både i venns brødet og ikke.

Det har også vore brukka at dei har steikt
gjære brød i firkka (huset der dei brukta
kornet) Der var det loftsflate av heller og
med god fyring i kornetrommen nedunder, kunne
helleven bli så varme at ein sleidde brød der.

Sp. 25. Grisling er kjent. Det vart serlig bruka etter
hos kom fast bakeri til handelsmannen.

Då sette dei sitt heilt krett med brød inn
i varmen. Nemninga er: å grise.

Det var i bruk hvil heilt kretta fyrheimsdryg.

Sp. 26. Kringler. Deigen vart laga av fint kneite-
mjøl. Den må asa. Under formingen av
kringlene må deigen knodes godt fast.
Ein har dei så oppståande vabu. dei sitt
først like botnar, men flotnar straks opp.
Då vart dei lekne opp og sidan sett i
kornetrommen til steikja.

Sp. 27. Utkjent.

Sp. 28. Fjeldbu bider vart alltid lagra på
stabbar. Langbrød i karubingen. flattbrød
i byrder ellers i setningar på bord og tjellear.
No er det gnumist. På gardane leirde dei.

Stabbar fæmleis, elles gjóymur ein kroket inni hini, på loft, eller i kassar og bines.

Sp. 29 Å kroka kaker er vel kjent. Like kakestempel finst enno. Dei kæsar stempelen kakekrot, inkjet. Dei mylla og korken i fine glaskaraflar. Vanleg figur var ei 8blad rose eller ring med stevar inni, plaut som eit hjel.

Sp. 30. Ja, figurkaker heilei er kjent. Same deig som i kambekaker. Dei var runde, store og svin om eit anna.

Sp. 31. Hellekaker. Desse er nemnde i sp. 6. Kakest og mjøkkaker. Vat serlig braka som helgedagskort og i høgtide. Takene står sy ikke leige.

Sp. 32. Løvedeij.

Sp. 33. Vaffelkaker av grymmej. Tie døglegbûn vaffelkaker av poteter. Kakerova heitt herre "rora".
Gorokaker av poteter og fine mjøl.
Dei bruka sotekrydd (anis) i mjøkkaker.

Sp. 34. Si langt førk minnemt attende har det knapt vært brukta bok i krokmjølet.
Anna ena he flatbrød. 3 flatbrøder har det vært blanda almenbok heiet heile for 50 år sidan. Endi seinare har han vore brukt som dyrefor. t.d. åt kalvar.

sp. 35. dei mygga serby alle. dei tok bokken om varen når bavea gjekk og flakta den av i lange reusar. Tok gjerne dei ykte kistene og. Så vart reusene birkta på ytre matar, autan lesja på ei høge eller laft inn i karuturka eller bakkrommen. Fjukka dei den sunn med suel på ein høgestalke. dei kunde også bruka hestemaskin. Og så vart den malen på toermi.

sp. 36. Flakkjol. Dei ville fyrst koka bokkekjol eller la det stå i varmt veta si tid. Så laja det seg som ein dige (blaut masse) og dei hadde då det andre mygget oppi. Nei, dei bruka ikkje herre bokkekjol. I gamle tider vart det også bruka bokkekjol.

sp. 37. Vanleg meining at det var siunt, når det ikkje vart for mygge.

sp. 38. Kva ikkje prisarst har

sp. 39.-40. Hr x minne om at dei har mygga reinsmose i vanntilteide år.

Smeden skal vere noko stram. Lekking at dei koka reinsmose saman med litt fisk

sp. 41. Utgent har.